
3 1761 07829230 7

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ

ΕΝ Ω ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ

ΑΠΑΣΑ Η ΤΗΣ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΕΝ ΤΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ,
ΚΑΙ ΤΩ ΟΡΘΡΩ,

ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΤΡΙΣΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ.

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1894

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ ΤΩ ΙΕΡΕΙ,

Ἔν τε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Διαγενομένου τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦντες Μετανοίας τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν μέσην, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Ἔνθα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὡράριον, καὶ προσκυνήσας, τρίς, κατὰ Ἀνατολάς, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καί φησιν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ.

Καὶ τοῦ Ἱερέως εὐλογήσαντος ἐνδύεται αὐτά. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, καὶ ςὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα. Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, λέγει ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίςεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ

τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τό. Μακάριος ἀνήρ.

Οὗ πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου . . .

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ τό Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυμίαμα ὁμοῦ μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ, λέγων·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἱερέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ θυμιᾷ τὰς Εἰκόνας καὶ τὸν Λαόν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν. Καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ Δόξα, καὶ νῦν, ποιοῦσιν ὁμοῦ ὅ,τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς Εἴσοδον, προπορευομένου τοῦ Διακόνου μετὰ λαμπάδων· καὶ ἱσταμένων ἄντικρυς τῶν Ἁγίων Θυρῶν, λέγει ὁ

Διάκονος πραεία τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Ἱερέα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχήν, λέγει ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου.

Εἶτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνεῖ· Σοφία ὀρθοί. Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ. Φῶς ἱλαρόν,

ὁ Διάκονος πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει· Ἑσπέρας προκείμενον.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκειμένου, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς αὖθις ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προανα-

παυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον.

Λέγει ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ

Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου....

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἀγαθός.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ Βῆμα. Καὶ Λιτῆς οὔσης, λαμβάνει τὸ Θυμιατὸν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ἐξέρχεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ὅπου οἱ πέντε ἄρτοι, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὁ οἶνος κεῖνται, καὶ θυμιάσας αὐτοὺς τρίς, ἵσταται πλησίον τοῦ Ἱερέως.

Λέγων Ἐκφώνως·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Ἐπί-

σκέψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προςασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοςόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυμα-

τουργοῦ. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων, Τύρωνος, καὶ Στρατηλάτου· καὶ ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ· καὶ Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης· τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλει ὁ δεξιὸς Χορὸς τό,

Κύριε ἐλέησον. γʹ.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ.

Καὶ καθ᾽ ἑξῆς οὕτω ποιεῖ εἰς πᾶν τέλος τῆς στάσεως, ψαλλομένου τοῦ,

Κύριε ἐλέησον. Ὁ Διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην (★), καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργήν, καὶ νόσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σω-

[*] Ἐὰν δὲν γίνεται ἡ λιτὴ εἰς μοναστήριον, τότε λέγει· τὴν πόλιν ταύτην.

τηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ Ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις

ὄντων, ὑπὲρ ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶν Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς Διακονίαις ὄντων· καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν Ἁγίαν Ἑορτὴν ταύτην· εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεύς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἧς πληρωθείσης, ψάλλεται παρὰ τῶν Χορῶν τὸ Θεοτοκίον. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ κύκλωθεν τοὺς πέντε ἄρτους. Εἶτα μετὰ τοῦ Ἱερέως ἵσταται κατὰ ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν πέντε ἄρτων, καὶ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιάσας γ΄. καὶ τὸν Προεστῶτα, εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα. Καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου.

Μετὰ δὲ τὸ Ἀπολυτίκιον λέγει ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Χορός. Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΣΥΝ ΤΩι ΙΕΡΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ
ΕΝ ΤΩι ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙΡΩι.

Ψαλλομένων τῶν Ἀναβαθμῶν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκειμένου, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι Ἅγιος εἶ.

Ψαλλομένου δέ του, Πᾶσα πνοή, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος·

Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δεῖνα) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Λαός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ Ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν συνήθως ψαλλομένων Τροπαρίων, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἱστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει μεγαλοφώνως·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἕως τοῦ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Κανόνων ψάλλεσθαι. ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὰς Ἁγίας Εἰκόνας, καὶ τὸν Λαόν. ὡς ἔθος. Καὶ μετὰ τὸ θυμιᾶσαι πάντας. εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι. καὶ ἀποτίθησι τὸν Θυμιατόν· καὶ ἐξερχόμενος. ἵσταται ἐν τῷ συνήθει αὐτοῦ τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ΄. Ὠδῆς.

λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁμοίως μετὰ τὸ τέλος τῆς ς΄. Ὠδῆς.

λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Εἰς δὲ τὴν η΄. Ὠδὴν ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς του Βήματος, καὶ ἐνδύονται ὡς ἔθος. Πληρωθείσης δὲ τῆς η΄. Ὠδῆς, ψάλλει ὁ Διάκονος·

Τὴν Θεοτόκον, καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ οὕτως ἐξέρχεται· καὶ θυμιᾷ πάντας, καὶ ὑποστρέψας, ποιεῖ μικρὰν συναπτήν, λέγων·

Ἔτι, καὶ ἔτι...Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς Παναγίας ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ αὐτοῦ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων..

Ὁ Ἱερεύς. Ὅτι ἐλεήμων.

Εἶτα πάλιν ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν...
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν...
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς...
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...
Τῆς Παναγίας ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι Θεὸς ἐλέους.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχήν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Σὸν γάρ ἐστι.

Εἶτα. Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Λαός· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός.

Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΕΝ ΤΗι ΘΕΙΑι ΚΑΙ ΙΕΡΑι ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑι
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ·

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ.

Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς Ἱερουργίας, ὁ Ἱερεύς, καὶ ὁ Διάκονος λαβόντες παρὰ τοῦ Προεστῶτος καιρόν, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ προσκυνοῦντες γʹ, κατὰ Ἀνατολάς, λέγει ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Εἶτα λέγει Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Ἔπειτα ἔρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Εἶτα εἰς τὴν τῆς Θεομήτορος, καὶ λέγουσιν· Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς ὡραίας Πύλης, καὶ εἰπόντος τοῦ Διακόνου·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ἐξαπόστειλον.

Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον λέγοντες· τό, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰσελθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα, γ΄. ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ἀσπάζονται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἕκαστος τὸ Στοιχάριον, καὶ προσκυνοῦσι, γ΄. λέγοντες·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ προσέρχεται ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας μικρὸν τὴν κεφαλήν, φησίν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ.

Ἀποχωρῶν δὲ καθ᾿ ἑαυτόν, ὁ Διάκονος εἰς ἓν μέρος, ἐνδύεται τὸ Στοιχάριον, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς Νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μήτραν, καὶ ὡς Νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν Ὡράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ.

Τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσί, ἐν μὲν τῷ δεξιῷ λέγει·

Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα, ἐνδεδυμένου ὄντος τοῦ Ἱερέως, ἐνίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγων ἕκαστος τό. [Καὶ ὅλον τὸν Ψαλμόν.]

Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.

Ὁ δὲ Διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν πρόθεσιν εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά, τὸν μὲν Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσκυνοῦσι γ΄. ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως, λέγοντες ἕκαστος·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ἱερέως τὴν Προσφορὰν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, φησὶν ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου...

Ἐκ τρίτου. Εἶτα ἀνατέμνει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῆς λόγχης τὴν σφραγῖδα, λέγων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν· καὶ τὰ ἑξῆς·

Ὁ δὲ Διάκονος, ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ καὶ κρατῶν τὸ Ὠράριον ἐν τῇ χειρὶ λέγει, ἐν ἑκάστῃ ἀνατομῇ·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἶτα· Ἔπαρον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς.

Ὁ Διάκονος· Θῦσον Δέσποτα·

Ὁ Ἱερεύς·

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Διάκονος· Νύξον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· καὶ εἷς τῶν στρατιωτῶν.

Ἔπειτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀφορῶν πρὸς τὸν Ἱερέα λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν ἕνωσιν.

Καὶ οὕτως ἐγχέει αὐτὰ ἐν τῷ Ποτηρίῳ. Εἶτα μνημονεύουσιν ὅ,τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, ὧν βούλονται ζώντων, καὶ τεθνεώτων.

Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ζώντων λέγει·

Ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας·

καὶ τὰ ἑξῆς·

Ὑπὲρ δὲ τῶν τεθνεώτων, λέγει·

Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Τοῦ δὲ Ἱερέως πᾶσαν ἀποπληρώσαντος τὴν Προσκομιδὴν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ τὸ Θυμίαμα, λέγει πρὸς αὐτόν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Ὁ Ἱερεύς·

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν.

Ὁ Διάκονος· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστήρ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Στερέωσον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κάλυψον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐκάλυψεν Οὐρανούς.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Σκέπασον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι· ἐκ τρίτου.

Ὁ Διάκονος, ἐν ἑκάστῃ λέγει·

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι, ἐκ γʹ. Ἔπειτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν θυμιατὸν λέγει·

Ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν·

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἧς πληρωθείσης, λέγει·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ Διάκονος·

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Προσκομιδῆς.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ᾿ ἑαυτόν·

Ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Καὶ τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ὁμοίως θυμιᾷ τό, τε Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Καὶ ἐπιστρέψας, αὖθις θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Ἱερέα. Καὶ μετὰ τοῦτο προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ γ'. καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Δίς.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Ἅπαξ.

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως.

Εἶτα ὁ Διάκονος κλίνας τὴν κεφαλήν· λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, Δέσποτα εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος·

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Κατευθῆναι Κύριος.

Ὁ Διάκονος·

Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν ἁγίων θυρῶν, προσκυνεῖ πρῶτον μετ᾽ εὐλαβείας γ΄, λέγων καθ᾽ ἑαυτόν, τό, Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Εἶτα ἄρχεται λέγειν ἐκφώνως.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ

Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρόν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς Γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα·

Ψαλλομένου τοῦ πρώτου ἀντιφώνου, ὁ μὲν Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχήν, ὁ δὲ Διάκονος ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ καὶ κρατῶν τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν αὖθις ὁ Διάκονος ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ λέγει·

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ β'. Ἀντιφώνου, ποιεῖ ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ πληρωθέντος λέγει αὖθις·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τῆς Παναγίας Ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου. Ὅταν ψάλληται. τό. Δόξα. ὁ μὲν Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον. δίδωσι τῷ Διακόνῳ.

Καὶ οὕτως ἐξελθόντες. ποιοῦσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον. Καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. κλίνουσιν ἀμφότεροι ἠρέμα τὰς κεφαλὰς καὶ λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα κρατῶν τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ δεικνύων πρὸς ἀνατολάς·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ Διάκονος δίδει τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὸν Ἱερέα ἵνα ἀσπασθῇ· εἰδέ ἐστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἡγούμενος ἀπέρχεται πρὸς ἐκεῖνον. καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀνυψῶν μικρὸν τὰς χεῖρας δεικνύων τὸ Εὐαγγέλιον. ἐκφωνεῖ· Σοφία ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν καιρὸν τοῦ Τρισαγίου.

Καὶ πληρωθέντων τῶν Τροπαρίων.

Λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Εὐχῆς,
Λέγει ὁ Διάκονος· Κέλευσον Δέσποτα.
Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.

Ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν λέγει·

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λαϐὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατόν, θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Λαόν.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε).

Καὶ λαϐὼν τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξέρχεται. καὶ ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς·

Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἐκ τοῦ κατὰ (τόν δε) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. ὁ Διάκονος ἐλθὼν μέχρι τῶν ἁγίων θυρῶν ἀποδίδωσι τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα

ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν,

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς (1) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων·

Ὁ Διάκονος·

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

(1) Ἐὰν δὲν ἦναι εἰς μονήν, λέγει· τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεύς· Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ὑμῖν.

Ὁ Διάκονος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα.

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Εὐχῆς, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατόν, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ, καὶ μετὰ τὴν παρ᾽ ἐκείνου εὐλογίαν, θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Λαόν, λέγων μυστικῶς τὸν πεντηκοστόν, καὶ ἄλλα τροπάρια κατανυκτικά. Εἶτα ἔρχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν, εὐχόμενος καθ᾽ ἑαυτὸν καὶ λέγων τό· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Μετὰ τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ἔπαρον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸν

Ἅγιον Δίσκον λαβών, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, ὅν περ ὁ Διάκονος λαμβάνει μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. κρατῶν καὶ τὸν θυμιατόν, ἑνὶ τῶν δακτύλων. Ὁ δὲ Ἱερεύς, λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον ἐξέρχονται, σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ προπορευομένων λαμπάδων, περιέρχονται τὸν Ναόν, λέγοντες μεγάλῃ φωνῇ·

Πάντων ὑμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἔνδον τῶν Ἁγίων θυρῶν, ἵσταται ἐν δεξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει·

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ ἀποτίθενται τὰ Ἅγια ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ Ἱερᾷ Τραπέζῃ. Καὶ προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς χαλάσας τὸ φελώνιον, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνήσθητί μου Ἀδελφέ, καὶ Συλλειτουργέ. *Καὶ ὁ Διάκονος·*

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου, ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος κλίνας τὴν κεφαλήν, καὶ κρατῶν τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σοί, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ἐπειπὼν τὸ, Ἀμὴν, *καὶ ἀσπασάμενος τοῦ Ἱερέως τὴν δεξιὰν ἐξέρχεται· καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·*

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου . . .

Ὁ Ἱερεύς·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἶτα προσκυνεῖ γʹ. ἐν ᾧ εὑρίσκεται τόπῳ. καὶ ἀσπαζόμενος τὸ Ὡράριον αὐτοῦ ἔνθα ἐστὶ σταυροῦ τύπος.

Ἐκφωνεῖ οὕτω·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ Πρόσχωμεν.

Ὁ Λαός· Πιστεύω. Ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν Ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι. καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς·

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον.

Ὁ Διάκονος λαβὼν τὸν Ἀστερίσκον ἐκ τοῦ Ἁγίου Δίσκου, ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἀσπασάμενος ἀποτίθησιν.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς·

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστί.

Ὁ Διάκονος δεικνύει τὸν Ἅγιον Δίσκον· κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς.

Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγῃ·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστί.

Συνδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Πληρωθέντος δὲ τοῦ· Σὲ ὑμνοῦμεν κτλ. ὑπὸ τοῦ χοροῦ,

Προσκυνοῦσιν ἐκ γ΄. ὅ τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λέγοντες·

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Μετὰ τῶν στίχων. Εἶτα, λεγομένης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τῆς εὐχῆς. Ἔτι προσφέρομέν σοι, κτλ. Ὅταν μέλλῃ ὁ

Ἱερεὺς εὐλογῆσαι, ὁ Διάκονος κλίνας τὴν κεφαλήν, καὶ δεικνύων σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸν Ἅγιον ἄρτον λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει· Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ Ἱερεύς·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ...

Ὁ Διάκονος· εἰπὼν τό, Ἀμήν, καὶ δεικνύων μετὰ τοῦ Ὠραρίου ἀμφότερα τὰ Ἅγια λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ὁ Ἱερεύς· Μεταβαλών.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, λέγει· Μνήσθητί μου, Ἅγιε Δέσποτα,

τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ. καὶ λαβὼν τὸ ῥιπίδιον ῥιπίζει, ὡς πρότερον καὶ μετὰ δέους τὰ ἅγια.

Ὅταν δὲ εἴπῃ ὁ Ἱερεύς·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας.

Ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται.

Καὶ ὅταν τελειώσωσι τό, Ἄξιον ἐστίν,

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ· Ἐν πρώτοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος, πρὸς τῇ θύρᾳ στάς, λέγει·

Τοῦ (δεῖνος) πανιερωτάτου Μητροπολίτου, (ἢ Ἐπισκόπου, ὅς τις ἂν ᾖ). Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ τίμια καὶ Ἅγια Δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου Ἱερέως (τοῦ δεῖνος). Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,

σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν Θείαν χάριν, καὶ τὴν Δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ Χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα. Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Λαός· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς...

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Εἶτα· Εἰρήνη πᾶσι· Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε·

Καὶ περιζώννυται τὸ Ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ προσκυνήσας ἐν ᾧ τόπῳ ἵσταται, λέγει μυστικῶς τό, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, κτλ. Προσέχων δὲ εἰς

τὸ βῆμα, ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ἐκτείναντα τὰς χεῖρας καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου Ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως λέγει·

Μέρισον Δέσποτα τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εἶτα δεικνύων σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει· Πλήρωσον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Καὶ ἐγχέει σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, λέγων·

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον ἵσταται μικρὸν ὄπισθεν προσευχόμενος μυστικῶς μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἱεροδιάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν...

Ποιήσας δὲ μετάνοιαν εὐλαβῶς καὶ αἰτήσας συγχώρησιν λέγει·

Μετάδος μοι, ἅγιε Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Ἀσπάμενος δὲ τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα τοῦ Ἱερέως καὶ λαβὼν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης, καὶ προσεύχεται. Εἶτα μεταλαμβάνει. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς μεταλαμβάνει Σῶμα, καὶ Αἷμα.

Εἶτα λέγει· Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι, Ἅγιε Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Μεταλαβὼν δὲ ὁ Διάκονος, λαμβάνει τὸν Ἅγιον Δίσκον ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, καὶ ἀποσπογγίζει τῷ Ἁγίῳ σπόγγῳ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. Καὶ οὕτω σκεπάζει τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῷ καλύμματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δίσκου ἀνατίθησι τὸν ἀστέρα καὶ τὰ καλύμματα. Εἶτα ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου Βήματος, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ Ἅγιον Ποτήριον παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ δείκνυσιν αὐτὸ τῷ Λαῷ, λέγων·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸν Ἅγιον Δίσκον, θεωρεῖ ἔξω πρὸς τὴν θύραν·

οὐδὲν δὲ λέγων ἀπέρχεται καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Προθέσει. Εἶτα ἐξελθών, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον, ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός·

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας. Καὶ οὕτως ἀποδύεται τὴν Ἱεροδιακονικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Χρὴ γινώσκειν τόν τε Ἱερέα, καὶ τὸν Διακονον, ὅτι ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ᾽ ἐν καιροῖς τεταγμένοις· ἤγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, καὶ τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καὶ Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ· κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἑρμηνεία δὲ ταύτης τῆς Ἱερουργίας ἡ αὐτή ἐστι τῇ τοῦ Ἁγίου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, ἔν τε ταῖς τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου εὐχαῖς. Καὶ διὰ τοῦτο οὐ τίθεμεν αὐτήν, διὰ τὸ ταυτὸν τῆς Διατάξεως, καὶ ἵνα μὴ ταυτολογίας κατηγορηθῶμεν.

Προσήκει οὖν τὸν Διάκονον ὑπηρετεῖν ἀκριβῶς, ὡς ἐν τῇ προρρηθείσῃ Λειτουργίᾳ δεδήλωται.

Η ΘΕΙΑ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΩΝ
ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Ο Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λαμβάνοντες καιρὸν κατὰ τὴν τάξιν, εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερατείῳ, καὶ ἐνδύονται ἕκαστος τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ὡς γέγραπται. Καὶ μετὰ τὸ ἀποπληρῶσαι τὸν Ἱερέα τὴν κατάθεσιν τῶν Ἁγίων, λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν ἐξέρχεται, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

Καὶ ὁ Προοιμιακὸς παρὰ τοῦ Προεστῶτος· μεθ' ὃν ὁ Διάκονος λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.
Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.
Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Καὶ στιχολογοῦνται τά. Πρὸς Κύριον. Ἐν ἑκάστῃ δὲ στάσει. γίνεται συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Καὶ ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Αρχομένου δὲ τοῦ. Κύριε ἐκέκραξα, εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸ Θυμιατήριον, θυμιᾷ πρῶτον τὴν Πρόθεσιν, ἔνθα ὁ Ἅγιος Ἄρτος· ἔπειτα τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Λαόν· καὶ οὕτως ἐπιστρέφει.

Εἰς δὲ τό, Δόξα, καὶ νῦν, ἐξέρχονται ὅ, τε Ἱερεύς, καὶ ὁ Διάκονος, ποιοῦντες τὴν εἴσοδον, ὡς σύνηθες, ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν δὲ μέλλῃ εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν, μεθ᾽ ἣν αὖθις ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος·

Σοφία ὀρθοί.

Ὁ Χορός· Φῶς ἱλαρόν.

Ἀρχομένων δὲ τῶν Ἀναγνωσμάτων, λέγει ὁ Διάκονος·.

Σοφία, πρόσχωμεν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Γενεσιν.

Πληρουμένης δὲ ταύτης, λέγει ὁ Διάκονος· Κελεύσατε. Ὁ Ἱερεύς·

Σοφία ὀρθοί· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Παροιμίαν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη σοι.

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς τό, Κατευθυνθήτω.

Ὁμοίως καὶ οἱ Χοροί, ὡς ἔθος. Εἶτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Διάκονος·

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλάς.

Ὁ Ἱερεύς·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι.

Ὁ Διάκονος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε.

Ταῦτα δὲ μόνα λέγονται μέχρι τῆς γ΄. τῆς δ΄. Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς δ΄. τῆς Μεσονηστίμου. μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα· Ἵνα καὶ αὐτοί, λέγει ὁ Διάκονος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε· Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· Εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ

αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' Ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσαιτο αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός.

Ὁ Διάκονος·

Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε· Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί. Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Σοφία. Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Σοφία. Ὁ Ἱερεύς·

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Χορὸς ψάλλει τό,

Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, καὶ τῆς Μεγάλης Εἰσόδου.

Λέγει ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τὴν Ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν...

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς...

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Μετὰ δὲ τὴν Εὐχήν, ὁ Διάκονος προσκυνεῖ γ΄, λέγων·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ· Καὶ ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ὑψοῦντα τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεύς·

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἐκπληροῦσι τὴν μετάληψιν τῶν Θείων Λειψάνων ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, ὥσπερ ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ. Τούτων δὲ τελειωθέντων, δείκνυσι τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῷ λαῷ, ὁ Διάκονος, λέγων·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, Πίστεως, καὶ Ἀγάπης, προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεύς·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον...

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν· καὶ μετὰ ταῦτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς, τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦδε). Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΤΕΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

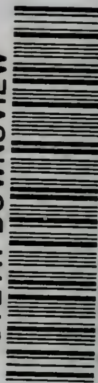
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1894.

3648

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 02 05 03 004 0